
Hrotsvithae Opera (Latin Edition)

Hrotsvitha

Title: Hrotsvithae Opera (Latin Edition)

Author: Hrotsvitha

This is an exact replica of a book. The book reprint was manually improved by a team of professionals, as opposed to automatic/OCR processes used by some companies. However, the book may still have imperfections such as missing pages, poor pictures, errant marks, etc. that were a part of the original text. We appreciate your understanding of the imperfections which can not be improved, and hope you will enjoy reading this book.

331.19

H873w

SCRIPTORES
RERVM GERMANICARVM

IN VSVM SCHOLARVM

EX

MONVMENTIS GERMANIAE HISTORICIS
SEPARATIM EDITI

HROTSVITHAE OPERA

RECENSVIT ET EMENDAVIT

PAVLVS DE WINTERFELD

BEROLINI

APVD WEIDMANNOS

MCMII

HEROTSVITHAE
OPERA

HEROTSVITHAE OPERA

RECENSUIT ET EMENDAVIT

PAVLVS DE WINTERFELD

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS

MCMII
*0

YSAAD: 1978A-1

1 3849

Hrotsvit¹⁾ nata est 'longo tempore'²⁾ post mortem Ottonis ducis Saxoniae († a. 912³⁾, sed ante Gerbergam abbatissam suam⁴⁾, cuius pater Henricus Ottonis Magni frater a. 938 in matrimonium duxit Iuditham filiam Arnolphi ducis Baiuvariorum⁵⁾: his ex terminis profecti ad a. 935 fere deducimur. Puellam nobili sine dubio inter Saxones genere ortam⁶⁾ in coenobio sanctimonialium Gandeshemensium instruxit Rikkardis magistra⁷⁾; deinde post alias etiam Gerberg⁸⁾, sodalis nimirum ingenio iam tum perspicui coepto, 'auctores aliquot, quos ipsa prior a sapientissimis didicit, eam admodum pie erudit'. Deinceps Gerberg abbatissa facta est⁹⁾; et, quae discipula fuerat, carminibus componendis operam dare coepit, 'clam cunctis, ne prohiberetur pro rusticitate'¹⁰⁾.

In primo, qui quidem nunc est, libro dedicationum prooemiorum perorationum ratione habita haec dignoscuntur corpuscula:

- I = *Mar. v. 45—862¹¹⁾ cum prooemio (v. 13—44) et peroratione (v. 863—903).*
- II = *I + asc.; asc. caret prooemio, ut altera pars carminis prioris separatim numquam edita¹²⁾, perorationem habet (v. 147—150).*
- III A 1 = *Gong. cum prooemio (v. 1—18); peroratio propter turpe extremorum versuum argumentum omissa.*
 2 = *Pel. cum prooemio (v. 1—11); perorationis loco sunt v. 411—413.*
- B = *II + III A 1 + III A 2 + Theoph.: Theoph. caret prooemio, ut pars libri Gerbergae iam abbatissae¹³⁾ dedicandi; perorationem habet (v. 443—447), qua simul terminatur libellus; denique Hrotsvit praemisit dedicationem (Mar. 1—12), et orationem addidit ante cibum (Theoph. 448—455¹⁴⁾, postquam Gerberg opuscula sibi dedicata ad cenam praelegi iussit.*
- IV A = *Bas. v. 17—260 + Dion. + Agn. cum epilogo (p. 105¹⁵⁾; novam seriem texere incipiens*

Hrotsvit praefixit prooemium (Bas. v. 7—16) ad Basilii historiam Theophilo similem¹⁶⁾ accommodatum, cum Dion. et Agn.¹⁷⁾ prooemiis careant; perorationes extant Bas. v. 261—265, Dion. v. 265 sq., Agn. v. 458 sq.; haec tria carmina praemissa dedicatione, qua item Basilii argumentum tangitur, rursus Gerbergae dedicavit.

IV B = praefatio (p. 2 sq.) + III B + IV; hanc syllogam post a. 962¹⁸⁾ publicae lectioni destinata exhibet codex Monacensis.

Secundus liber sex dramata continet quae eodem videntur ordine composita esse quo in codice scripta leguntur¹⁹⁾. Praemissae sunt praefatio et 'epistola ad quosdam sapientes huius libri fautores', qui poëtriae primitias laudaverant: quorum nomina nec divinare licet²⁰⁾. Gallicanum saec. XII, cum drama ecclesiasticum effloruit, scenis sollerter distinxerunt²¹⁾ et in passionale Alderspacense receperunt²²⁾: Hrotsvit ipsa de dramatis agendis cogitare non potuit²³⁾. Inscriptiones, quas male argumenta dicunt²⁴⁾, manu aequali in spatiis relictis exaratae sunt²⁵⁾. De correctionibus manus secundae infra dicendum erit²⁶⁾. Dramata excipiunt versiculi Bedae ex carmine in Aethylthrydam Anglorum reginam, qui si ad coenobium Gandeshemense pertinent, coemeterio inscripti fuisse possunt²⁷⁾; qui deinceps sequuntur, ab ipsa Hrotsvitha facti ad duodecim picturas apocalypticas spectant: unde maximam eius auctoritatem fuisse consequitur.

Post dramata rursus ad epicam Hrotsvit conversa poësin gesta Ottonis Magni regis²⁸⁾ scriptis libris non usa²⁹⁾ celebravit: quod carmen ad a. 962 deductum³⁰⁾ ineunte a. 967 Gerbergae dedicavit, ut 'eius familiarissimo archipraesuli Wilhelmo' Moguntino, Ottonis Magni filio, praesentaretur³¹⁾; prologus ad utrumque Ottonem additus est duplex. Denique de constructione monasterii Gandeshemensis primisque eius abbatissis³²⁾ et de s. Anastasio et s. Innocentio papis monasterii patronis³³⁾ scripsit. De obitu eius non constat³⁴⁾.

Codicis Monacensis lat. n. 14485 (olim s. Emmeramni E M CVIII³⁵⁾ hoc scema est: constat binione (fol. 1—3: ante fol. 1 unum folium ezeectum), novem quaternionibus (fol. 4—11; 12—19; 20—27; 28—35; 36—43; 44—51; 52—59; 60—67; 68—75), quattuor foliis singularibus (fol. 76. 77. 78. 79), tribus quaternionibus (fol. 80—87; 88—95; 96—103), ternione